

hvor man i stedet for disse bombardementer, som ikke fører nogen steder hen, går ind og støtter de demokratiske kræfter, som findes i Irak, med henblik på at få tilvejebragt demokrati i landet som alternativ til Saddam Husseins diktatur?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, et af problemerne er at finde de demokratiske kræfter, som virkelig har nogen indflydelse på situationen. Ellers har jeg sådan set megen sympati for den del af Enhedslistens beslutningsforslag, men til det andet spørgsmål, som hr. Albrechtsen rejste, om der eventuelt skulle være uenighed mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, vil jeg sige, at det tror jeg sådan set ikke der er i det her spørgsmål.

Og hvad hr. Albrechtsen lytter sig til, kan jeg selvfølgelig ikke blande mig i, men jeg vil sige, at først og fremmest synes jeg, at vi alle sammen skal erkende, at det her er svært, at vi faktisk har at gøre med et suverænt land, som desværre på en eller anden måde har valgt en regering – og jeg skal ikke påstå, at det er sket demokratisk – som vi ikke bryder os om. Og de bliver desværre ved med at have den regering, og det, det drejer sig om, er at give det pågældende land muligheder for i højere grad selv at bestemme sin kurs, end det sker i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg medgive hr. Estrup, at det jo er vanskeligt at tage til Bagdad og indlede en dialog med demokratiske kræfter på gaden dér; det er jo ikke muligt under det diktatur.

Men jeg ved ikke, om hr. Estrup er klar over – det fremgår af Weekendavisen den 29. januar – at der i Tyrkiet opholder sig en afhoppet general, en meget højstående irakisk general, som har fremlagt oplysninger om, at der er en kreds af højstående officerer, som rent faktisk er villige til at vælte diktaturet, hvis de kunne få USA's støtte til det. Men det har de ikke kunnet få. Jeg ved ikke, om hr. Estrup er klar over det.

Jeg vil spørge hr. Estrup, om ikke vi i det mindste kunne komme så langt i dag, at vi kunne blive enige om, at de muligheder, der måtte ligge i at støtte oppositionskræfter, skal undersøges og udnyttes til det yderste for at bringe diktaturet til fald?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Ja, jeg har læst om det, hr. Albrechtsen nævner, og de muligheder der er dér, og jeg er helt sikker på, at andre vil interessere sig voldsomt meget for det, og jeg tror såmænd ikke, hr. Albrechtsen skal tro, at USA har lukket øjne og ører for de muligheder, der ligger i det. Jeg tror ikke, Danmark har den store rolle at spille, når det drejer sig om at vælte fremmede styre, uanset hvor usympatiske de er. Jeg har megen sympati for samarbejdet med en demokratisk opposition, men jeg ved, ikke, om den opposition, hr. Albrechtsen snakker om, er demokratisk.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtpartiet finder ikke situationen så ændret, at det er tid for at ophæve Irak-mandatet, og derfor kan Fremskridtpartiet ikke støtte Enhedslistens forslag.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjursen. (Ophold). Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen. (Ophold). Jeg synes da, jeg lige har set hr. Jann Sjursen her, men man kan hurtigt forsvinde i det her firma. (Ophold). Ønsker hr. Jann Sjursen ordet?

Jann Sjursen (KRF):

Ja, jeg beklager, hr. formand.

Da Irak-mandatet blev givet sidste år i februar måned, var Kristeligt Folkeparti ikke repræsenteret her i Folketinget, og jeg må derfor betragte Enhedslisten og hr. Keld Albrechtsens forslag som værende et forslag, der er fremsat lidt til ære for Kristeligt Folkeparti – i hvert fald fordi det er et ændret Folketing, der er trådt sammen efter valget i marts måned sidste år.

Jeg kan kort sige angående Kristeligt Folkepartis holdning, at vi bakker op om det Irak-mandat, som Folketinget gav sit samtykke til i februar måned 1998. Det gør vi, vel vidende at sagen naturligvis ikke er helt enkel. Den kan anskues ud fra mange synsvinkler, og det, som må være den helt afgørende synsvinkel, er selvfølgelig, hvorvidt disse bombninger og sanktioner i øvrigt tjener det mål, som er opstillet, nemlig at vi får fjernet Saddam Hussein. Det må vi selvfølgelig til stadighed vurdere.

Det, som vi hæfter os ved i denne sammenhæng, er, at regeringen, efter at den har fået betroet mandatet, til stadighed skal orientere Folketinget og især Det Udenrigspolitiske